

Stockholm den 17 april 2026

Stockholms tingsrätt
Avdelning 1
stockholms.tingsratt.avdelning1@dom.se
Översänds endast per e-post

Mål nr FT 24720-25, Ulla-Lena Lindqvist ./ staten, angående skadestånd

Tingsrätten har förelagt Ulla-Lena Lindqvist att slutföra sin talan (aktbilaga 33). Med anledning av detta får Ulla-Lena Lindqvist anföra följande.

1 YTTRANDE

1.1 Ulla-Lena Lindqvist noterar att staten erkänner att staten har överträtt hennes rätt till privatliv enligt Europakonventionen samt underlåtit att tillgodose hennes rätt till ett effektivt rättsskydd enligt konventionen. Staten medger även att betala 10 000 kronor till Ulla-Lena-Lindqvist jämte ränta.

1.2 Ulla-Lena Lindqvist uppfattar att erkännandet avseende överträdelsen av hennes rätt till ett ”effektivt rättsskydd” avser hennes rätt till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 13 i Europakonventionen, i enlighet med vad som gjorts gällande i stämningsansökan (se stämningsansökan p. 3.5).

1.3 Den fråga som återstår i målet är därmed med vilket belopp som skadestånd ska utgå för de erkända överträdelserna.

- 1.4 Ulla-Lena Lindqvist vidhåller att skadeståndet bör bestämmas till 25 000 kronor. Skälen för det är följande.
- 1.5 I Europadomstolens avgöranden *Babylonová v. Slovakia*, no. 69146/01, ECHR 2006-VIII och *Antonyan v. Armenia*, no. 3946/05, 2 October 2012, utgick skadestånd för liknande överträdelser med belopp som, omräknade till dagens penningvärde, motsvarar cirka 20 000 kronor respektive 35 000 kronor (se rättsfallet ”Det oriktiga förvaltarskapet” NJA 2025 s. 416 p. 23 och 28, där Högsta domstolen beaktar penningvärdets utveckling vid sin jämförelse med de skadeståndsbelopp som Europadomstolen utdömt). Dessa avgöranden anger ett rimligt spann för skadeståndet i det här målet. Ulla-Lena Lindqvists yrkande om 25 000 kronor ligger väl inom detta spann.
- 1.6 Staten har angett att ersättningen bör bestämmas till ett lägre belopp eftersom de negativa konsekvenserna för Ulla-Lena Lindqvist anses vara av lindrigare karaktär än i fallet *Babylonová*. Staten anger tre huvudsakliga skäl för det: *dels* att det i *Babylonová* var fråga om en felaktig registrering på klagandens permanenta bostadsadress, *dels* att klaganden i *Babylonová* fick tåla att nationella myndigheter (polisen) kom till adressen för att eftersöka den felaktigt registrerade personen, och *dels* att klaganden i *Babylonová* fick besked om att den nationella regleringen helt omöjliggjorde en ändring av den felaktiga registreringen.
- 1.7 Ulla-Lena Lindqvist anser inte att dessa omständigheter motiverar ett lägre skadestånd i hennes fall.

- 1.8 *För det första* är ingreppets omfattning större än i *Babylonová*. I *Babylonová* rörde det sig om en enda felaktig registrering avseende en person som tidigare hade ägt huset och som därför inte var okänd för klaganden. Ulla-Lena Lindqvist har vid ett och samma tillfälle drabbats av åtminstone 86 felaktiga registreringar på hennes adress avseende för henne okända personer. Ulla-Lena Lindqvist har ingen som helst relation till de personer som felaktigt har registrerats på hennes adress. Hon har inte heller någon relation till den eller de personer som systematiskt har utnyttjat hennes adress för egen vinning (se stämningsansökan p. 4.2.7). Att det är fråga om hennes sommarstuga – där hon vistas stora delar av året – och inte om hennes permanentbostad, förtar inte den känsla av oro, obehag och frustration som det stora antalet felregistreringar har gett upphov till.
- 1.9 *För det andra* har felregistreringarna – till skillnad från vad staten anger – lett till ett konkret myndighetsingripande även i Ulla-Lena Lindqvists fall, i likhet med vad som var fallet i *Babylonová*. Den 15 mars 2026 besökte Kronofogden adressen i syfte att söka efter en av de felaktigt registrerade personerna. Vid besöket lämnade Kronofogden en lapp på dörren där det framgick att myndigheten kunde komma att fortsätta eftersöka personen på adressen och även ta kontakt med grannar i syfte att nå honom (se Meddelande från Kronofogden, [bilaga 1](#)). De felaktiga registreringarna har därför inneburit olägenheter för Ulla-Lena Lindqvist även av det skälet.
- 1.10 *För det tredje* har Ulla-Lena Lindqvist – till skillnad från vad staten anger – på motsvarande sätt som i *Babylonová* informerats om att Skatteverket saknar rättsliga möjligheter att rätta till

felregistreringarna. Skatteverket har bland annat uppgett att myndigheten inte har ”den rättsliga grunden att plocka bort” en kontaktadress som anmäls vara felaktig, att myndigheten inte har ”riktigt lagstöd” för att åtgärda problemet och att ”[d]et skulle behövas en förändring av lagstiftningen” för att komma till rätta med de problem som drabbat Ulla-Lena Lindqvist. Den uppfattningen synes ha bestått fram till åtminstone december 2025, när stämningsansökan lämnades in. (Se Urklipp från Aftonbladet den 18 december 2025, s. 12, [bilaga 2](#) och Mitt i Huddinge, artikel den 16 december 2025, [bilaga 3](#).) Först den 26 februari 2026 fick Ulla-Lena Lindqvist besked från Skatteverket om att felregistreringarna samma dag hade tagits bort från hennes adress, trots att Skatteverket dessförinnan hävdade att detta inte var möjligt.

- 1.11 Sammanfattningsvis har Ulla-Lena Lindqvist drabbats på ett sätt som i flera avseenden motsvarar, och delvis är mer allvarligt än, det ingrepp som klaganden i *Babylonová* utsattes för. Mot den bakgrunden bör skadeståndet skäligen bestämmas till det yrkade beloppet om 25 000 kronor.

2 MÅLETS FORTSATTA HANDLÄGGNING

- 2.1 Ulla-Lena Lindqvist noterar att tingsrätten avser avgöra målet på handlingarna. Ulla-Lena Lindqvist instämmer i att det är en lämplig ordning.
- 2.2 Ulla-Lena Lindqvist uppfattar att omständigheterna i målet är ostridiga och att avgörandet under alla förhållanden kommer att grundas på de handlingar som getts in i målet enligt 17 kap. 2 § andra stycket rättegångsbalken. Ulla-Lena Lindqvist uppfattar

därmed att det saknas skäl att inkomma med en särskild bevisuppgift.

- 2.3 Ulla-Lena Lindqvist anser slutligen att det av domen bör framgå att staten har erkänt överträdelser av hennes rätt till privatliv enligt artikel 8 i Europakonventionen samt hennes rätt till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 13 i Europakonventionen. Skälet är att ett erkännande av det allmänna utgör en nödvändig del av den skäligen gottgjörelse som enskilda har rätt till vid konventionsöverträdelser (se rättsfallet ”De kompensatoriska rättsmedlen I” NJA 2012 s. 1038 I p. 11, där Högsta domstolen uttalar att ”[e]n förutsättning för att en åtgärd ska godtas som kompensatoriskt rättsmedel är att domstolen har vidgått att det har skett en kränkning av konventionen”. Se även ”Regionens medgivande” NJA 2025 s. 271 p. 10–11).

3 YRKANDE AVSEENDE RÄTTEGÅNGSKOSTNADER

- 3.1 Ulla-Lena Lindqvist yrkar ersättning för sina rättegångskostnader med 2 137 kronor, varav 900 kronor avser ansökningsavgiften och 1 237 kronor avser ombudsarvode för en timmes rättslig rådgivning.

Som ovan,

Fredrik Bäärnhielm Thorslund

Leonard Garg